

GEMMA MANAU RICART

CARTA DE CONTESTACIÓ

PISCOLA, S.A.
RONDA DE BAIX, 19
Barcelona

DOMENICUS LEX
Rua del Castillo Grande, 3
València

8 d'octubre de 2012

At.: Sr. Agapito Fernández Jiménez

Molt Sr. Meu:

Em dirigeixo a vostè en nom i representació del meu client PISCOLA, S.A, que em té encomanada la defensa dels seus drets de propietat industrial i intel·lectual a Espanya.

El meu client m'ha informat que el Sr. Sergio Hernández ha mostrat la seva disconformitat amb la decisió de PISCOLA, S.A. respecte la cessació de liquidar els royalties per les vendes del banc Russo, al·legant que el pagament del royalty no estava supeditat a la concessió del Model Industrial, del qual l'Audiència va declarar la falta de novetat, i que el cessament del pagament del royalty comportaria l'enriquiment injust del meu client.

En primer lloc, l'informo que la clàusula 6a del contracte, signat entre les parts, estableix:

“En contraprestació a la cessió dels drets de propietat intel·lectual i industrial en exclusiva consignats en el pacte 4t, PISCOLA, S.A. liquidarà als Arquitectes un 3% del preu del valor del subministrament”.

D'aquesta manera, s'entén que el pagament del royalty al Sr. Sergio Hernández quedava supeditat a la cessió dels drets de propietat intel·lectual i industrial en exclusiva consignats en el pacte 4t. En aquest sentit, cal que tingui present que entre els requisits per a la validesa del contracte trobem la causa d'aquell consistent a explotar industrialment i en exclusiva en el mercat el banc -és a dir, amb base als drets d'explotació de l'obra creada a canvi de la percepció d'un royalty-. Conseqüentment, en el moment que es nega l'existència dels drets de propietat industrial o d'autor sobre el banc Russo, el contracte pel que es refereix al disseny, queda desproveït de la seva causa i esdevé sense efectes entre les parts [art. 1275 del C.C. *“els contractes sense*

causa, o amb causa il·lícita, no produeixen cap efecte”]. Essent així, no existeix possibilitat de discussió vers la seva al·legació de que el pagament del royalty no estava supeditat a la concessió del Model Industrial, doncs, al mancar un dels requisits essencials del contracte, com és la causa en aquest cas -arts. 1261 i 1275 del C.C.- impera la nul·litat absoluta d’aquell contracte, és a dir, la sanció a l’existència d’un defecte estructural essencial. Com a conseqüència de la nul·litat esmentada el contracte de data 21 de desembre de 1998 no produeix cap efecte.

En segon lloc, l’informo que, de totes maneres, respecte que el cessament del pagament del royalty comportaria l’enriquiment injust del meu client, la Sentència del Tribunal Suprem de data 21 de setembre de 2010 estableix els requisits per tal que pugui qualificar-se l’enriquiment com injust:

“Nuestro ordenamiento positivo no regula de forma específica el enriquecimiento injusto, aunque en el propio Código Civil se contienen diversas manifestaciones de tal regla -como la prevista en el artículo 1158 y en el propio artículo 1145-, lo que no ha sido obstáculo para que haya sido reconocido como fuente de obligaciones por la Jurisprudencia que ha aplicado las reglas clásicas -“nemo debet lucrari ex alieno damno” (nadie debe obtener lucro del daño ajeno) (D. 4,3,28), “Nemo cum alterius detrimento locupletior fieri debet” (Nadie debe enriquecerse en detrimento de otro) (D. 12,6,14)- recogidas en el derecho histórico -“E aun dixeron que ninguno non deue enriqueserse tortizeramente con daño de otro” (Septima Partida Titulo XXXVIII Regla XVII)-.

Ahora bien, para que haya lugar al enriquecimiento injusto es precisa la concurrencia de los siguientes requisitos:

- 1) Que el demandado haya experimentado un enriquecimiento, ya sea aumentando su patrimonio, ya evitando su disminución.*
- 2) Que tal incremento carezca de razón jurídica que lo sustente.*
- 3) Que cause un correlativo empobrecimiento del demandante, ya sea provocándole un detrimento patrimonial, ya frustrando una ganancia.”*

Però, resulta que en el cas de PISCOLA, S.A. l’increment no mancaria de raó jurídica que el sustentés, sinó que, en efecte, estaria justificat, ja que l’avantatge econòmic expressat s’hauria adquirit en virtut de la nul·litat sobrevinguda del contracte.

En tot cas, com que el contracte és nul, el desplaçament del pagament del royalty per part de PISCOLA, S.A. no es pot mantenir perquè es queda sense causa que el justifiqui, de manera que si es mantingués, certament, l’enriquiment injustificat o sense causa no seria del meu client, sinó que seria del seu client el Sr. Sergio Hernández.

Espero, Sr. Fernández prengui en consideració tota la informació que li envio, a fi de que pugui prendre la millor decisió, desdient-se de la recomanació feta al seu client d’acudir als tribunals de justícia, doncs, de no ser així prendré les mesures legals oportunes.

Sense altre particular, aprofito l’ocasió per saludar-lo,

Atentament,

Gemma Manau.